

مضراب

ممنوعیت‌های عملی یا سخت‌گیری‌های ایده‌آلیستی

● **مجید سرائی**: سایت خبری موسیقی ما، امسال هم جشن سالانه خود را برگزار کرد؛ جشنی که بدون حواشی نبود. در باب کم‌وکیف برگزاری این جشن مطالب مختلفی هم در روزنامه‌ها و خبرگزاری‌ها و هم در شبکه‌های مجازی از سوی منتقدان نوشته شد، بنابراین تکرار آن مطالب ضرورتی ندارد، اما درخصوص داوری‌های جشن امسال موسیقی ما دو نوع قضاوت کلی می‌شود کرد: قضاوت از روی انصاف و خوش‌بینی و قضاوت از سرب‌ی انصافی و بدبینی. من ترجیح می‌دهم نوع اول را برگزینم، یکی از نقدهای مهم نسبت به نحوه داوری آلبوم‌ها و قطعات در جشن چهارم موسیقی ما، بر انتخاب آلبوم‌ها و قطعات خاص از چند آهنگ‌ساز و خواننده سلبریتی وارد است. اگر بر این نقد خود پای بفشاریم و نوک پیکان را به سمت کارشناسان این سایت خبری نشانه برویم، جانب انصاف را نگرفته‌ایم؛ چراکه واقعا نمی‌شود در این زمینه به‌خصوص داوران جشن امسال را تخطئه کرد. مگر در سال چند آلبوم شاخص و قابل‌قبول از سوی متولیان موسیقی کشور که همانا معاونت هنری و دفتر موسیقی است، مجوز انتشار می‌گیرند؟ می‌گویم آلبوم قابل قبول، چون خیلی از همین آلبوم‌ها که از زیر تیغ میزری ارشاد رد می‌شوند، حرفی برای گفتن ندارند. آن محدود هم که به نظر قابل‌توجه می‌رسند، مربوط به چهره‌های معروف یا همان «سلبریتی‌ها» هستند که روزبه‌روز از کیفیت آنها از نظر فرم و محتوا کم می‌شود. به بیانی ساده، سایت خبری موسیقی ما و هم سایت خبری نظیر آن، چاره‌ای جز این ندارد که از میان این تعداد آلبوم محدود، موارد خاص را مدنظر قرار دهد تا بتواند اعتبار تازه‌یاب خود را حفظ کند. ضمن اینکه سایت موسیقی ما، وابسته به بخش خصوصی است و این اختیار را دارد تا با سلیقه خاص خود عمل کند.

به نظر من اگر منتقدان تیر انتقادی در کمان دارند، باید جامه محافظه‌کاری را بپندند و پیکان انتقادات خود را به سمت دفتر موسیقی و معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نشانه برند. چرا متولیان موسیقی کشور، با نگاه‌های سختگیرانه و اعمال سلاقی خود، در راه صدور مجوز آلبوم‌ها چنان سنگ‌اندازی‌هایی می‌کنند که صاحبان آثار –خاصه جوانان صاحب ایده‌های نو و اثرگذار-، عطای تولید اثر خود را به لقای آن می‌بخشند و چاره را در فروتنی تا لاک تدریس موسیقی به صورت خصوصی می‌بینند تا حداقل ممر درآمدی داشته باشند.

به راستی نوابح موسیقی ما به همین چند چهره مشهور در دو حوزه موسیقی ایرانی و پاپ خلاصه می‌شوند؟ مایه‌ی که مدعی پرچم‌داری هنر والای موسیقی در مشرق‌زمین هستیم! آیا جز این است که دفتر موسیقی باید یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های خود را بر کشف استعدادهای نو و حمایت از آنها متمرکز کند تا مبادا ذائقه مخاطبان موسیقی به بیراهه برود؟

نتیجه این سستی و بی‌توجهی متولیان موسیقی کشور این شده که امروز، شبکه‌های مجازی تعیین‌کننده قریحه مردم شده‌اند و ذوق و سلیقه مردم را به هر مسیری که دلشان می‌خواهد سوق می‌دهند. این مطلب درست است که نمی‌توان جلوی توسعه شتابنده شبکه‌های مجازی را گرفت، ولی نمی‌توان این موضوع را دست‌انیزی برای کاهلی‌های مسئولان موسیقی کشور دانست، طبیعی است وقتی یک جوان موسیقی‌دان با هفت‌خانی از شبکه‌های مجازی ببیند و با هر کیفیتی اثر خودش را منتشر کند، البته که منظور از آثار قابل‌قبول، آلبوم‌های سطحی و بی‌کیفیت نیست، اما معیارهای تشخیص سطح کیفی آلبوم‌ها هم از سوی ممیزان موسیقی به طور شفاف مشخص نشده است. اینکه با اطلاق عناوینی مثل «موسیقی فاخر» و نظایر آن‌که عناوینی کلی هستند، کار هر صاحب ایده را از دم تیغ ممیزی گذراند، رویه صحیحی نیست. نتیجه این رویکرد سلیقه‌ای، می‌شود بی‌روشنی بازار موسیقی امروز. برای اثبات این واقع تلخ، کافی است دوستان مسئول سری به چند فروشگاه بزرگ عرضه محصولات فرهنگی یا همان نوازفروشی‌های قدیم بزنند. به وضوح مشاهده خواهند کرد که فروش اصلی آن فروشگاه‌ها، حول فیلم‌های سینمایی یا سریال‌های شبکه خانی‌کی دور می‌زند.

نکته طنزآمیز، عملکرد رسانه ملی است، مسئولان صداوسیما امروز مترصد آن هستند تا ببینند کدام خواننده در شبکه‌های مجازی مورد توجه مردم قرار می‌گیرد که بلافاصله به سراغ او بروند و به‌اصطلاح خودشان، کشف چهره جدید کنند؛ رسانه‌ای که زمانی قنطرب تولید آثار شنیدنی موسیقی و حامی هنرمندان ایران بود. الغرض، با رویکردهای فعلی معاونت هنری وزارت ارشاد و دفتر موسیقی از یک سو و رسانه ملی از سوی دیگر که عبارت از ممنوعیت‌های عملی و سختگیری‌های ایده‌آلیستی است، آینده تاریکی در انتظار موسیقینی کشور خواهد بود. هنری که در سال‌های نه‌چندانی، حمایت‌های مثبت و گسترده‌ای از سوی همین نهادها داشت، ای‌کاش مسئولان موسیقی کشور نیم‌نگاهی به دو دهه قبل بکنند و از ذهنشان، خاطرات خوش انتشار آلبوم‌ها و آثار ارزشمند در حوزه موسیقی کلاسیک (ایرانی و غربی) و پاپ را مرور کنند.

نسیم قاضی‌زاده: شهرداد روحانی از آن شخصیت‌های کاریزماتیک موسیقی ایران است که ورای تخصصش، مکرر در او به‌خاطر انرژی بالا و مثبتش، همین‌طور لبخند دوست‌داشتنی‌اش در زمان اجرا و البته همچنان همان خاطره قدیمی و خوش نوازندگی ویلن همراه با ارکستر یبانی در آکروپلیس یونان دوست دارند. خوشبختانه از زمانی که او رهبری ثابت ارکستر سمفونیک تهران را برعهده گرفته، نه‌تنها انبوهی از مشکلات ارکستر مرتفع شده که سفرهای بین‌المللی و شهرستان‌هایش هم آغاز شده و تقریباً در تمامی ماه‌های سال روی صحنه بوده است. به اینها همکاری‌های بین‌المللی با ارکسترهای مختلف را هم باید اضافه کرد. امروز، چهارشنبه ۲۹ آذر، او برای اولین‌بار در تالار وزارت کشور تهران برای سه‌هزار نفر روی صحنه می‌رود که در نوع خود اتفاق بزرگی است.

۷ا در مورد برنامه اخیر ارکستر سمفونیک تهران بفرمایید.

این اجرا موقعیتی است که ارکستر سمفونیک در برابر سه هزار نفر معرفی می‌شود، در نتیجه قطعاتی انتخاب کردم که دوباره بتواند یک عده جدید را جذب کند. قطعه‌ای از کورگوفیف، آهنگ‌ساز روس، است به نام «پیترو و گرگ» که داستانی را روایت می‌کند و راوی دارد. از خانم الهام جعفرزاده که دوبلور و هنرپیشه تئاتر هستند دعوت کردیم نقش راوی را برعهده داشته باشند که بیانشان خیلی نافذ و صدایشان خیلی برای این اجرا مناسب است و درعین‌حال که موسیقی اجرا می‌شود داستانی تعریف می‌شود و مردم با سازه‌ای مختلف آشنا می‌شوند. درعین‌حال که برنامه سرگرم‌کننده است آموزشی هم هست.

۷ا فرقتش با برنامه‌ای که در تالار وحدت بود چیست؟ دو قطعه است و همان برنامه‌ای است که چند ماه قبل در تالار وحدت انجام دادیم، اما با حضور سه هزار نفر. این اجرا فرصت خوبی است که سازه‌ای ارکستر و ارکستر سمفونیک و قطعات معرفی شوند. قطعه دیگری از آهنگ‌ساز فرانسوی به نام سن سازن است که کارناوال حیوانات است و آن هم سازه‌ا را به‌نوعی تنظیم کرده که خواسته به شخصیت‌های حیوانات مختلف ربط دهد و مردم و جوانان با صدای سازها و موسیقی آشنا شوند که برایشان موسیقی تفصیلی است، چهار نوازنده هارپ جوان را معرفی خواهم کرد. چند قطعه از موسیقی فلیلم را اجرا خواهیم کرد. قطعه‌ای از آهنگ‌ساز بسیار خوب فیلم به نام ویکتور یانگ به نام «هشتاد روز دور دنیا» که هم فیلم و هم موسیقیش جایزه اسکار برده، موسیقی دیگر از مارکس داینر به نام «تارا» است که جایزه اسکار برده و می‌خواهیم مردم با موسیقی فیلم هم آشنا شوند. اگر

گفت‌وگو با شهرداد روحانی، رهبر ارکستر سمفونیک تهران

بدون خواننده اثرگذار بوده‌ایم

نسیم

قاضی‌زاده

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

عکس:

حسین

فانی

بابایی

با خواننده زودتر و بهتر ارتباط برقرار می‌کنند. از زمانی که مسئولیت ارکستر را برعهده گرفتم، یکی از اهدافم این بود که ارکستر سمفونیک را به شهرهای آبادان، عسلویه، اهواز، بوشهر و شیراز در باغ عفیف‌آباد در فضای باز با دو هزار و ۵۰۰ نفر، الیز، کرج داشتیم. قرار است به استان‌های دیگر هم برویم. در سفرهای خارجی هم در نظر داریم ارکستر را به خارج از ایران معرفی کنیم. این کارها هنوز هم انجام می‌شود. یکی از اتفاقات نادر که قبلاً نیفتاده بود، این بود که ارکستر کلاسیک در شهرستان‌ها موسیقی کلاسیک اجرا کند. کار دیگرمان این است که از استادان غیرایرانی و کسانی که کارشان این است که با نوازندگان کشورهای مختلف کار می‌کنند مثلاً نوازنده فرنجول آقای لوکا بلوچی که نوازنده بسیار معروفی هستند، دعوت کردیم و برای نوازندگان ارکستر سمفونیک مسترکلاس داشتند با آقای دیروزا که نوازنده ابوا هستند و حدود ۱۰ سال نوازنده برلین فیلارمونیک بودند. ایشان با نوازندگان ابسوا می‌کار کردند؛ همین‌طور نوازندگان سازه‌ای زهی. برای پیشبرد سطح کیفی نوازندگان این برنامه‌ها ادامه خواهد داشت. همین‌طور که استادان ایرانی نوازنده تربیت می‌کنند و جا دارد اینجا از آنها تشکر کنم، ولی خیلی خوب است که نوازنده‌ها با روش‌های مختلف هم آشنا شوند به همین خاطر هر ماه از این معلم‌ها دعوت می‌کنیم به مدت دو روز با نوازنده‌های ارکستر کار می‌کنند و قطعاتی برای تمرین می‌دهند و همین تعاملات باعث پیشرفت شخصی نوازنده‌ها می‌شود.

۷ا این وضعیت ارکستر، وضعیت ایده‌آل شماست؟

ایده‌آل من این است که جامعه‌ام را با موسیقی خوب و باکیفیت آشنا کنم که زمان‌بر است و باید پله‌پله جلو رفت. وقتی به یک‌سال‌ونیم قبل برمی‌گردم، می‌بینم هدف و برنامه‌ریزی من درست بوده چون باعث شده نه‌تنها شنونده را از دست ندهیم، بلکه به شنوندگانمان اضافه شده به طوری که الان جرئت کرده و در سالن سه‌هزارنفری برنامه اجرا می‌کنیم که اتفاق بزرگی است. سابقه نداشته ارکستر سمفونیک بتواند در چنین سالن بزرگی بلیت‌فروشی کند. کار ما غیر از اینکه هنر است و خیلی بالارزش است، اما نمی‌توانیم کتمان کنیم با مسئله مادی کار ارتباط مستقیم داریم. نمی‌توانیم بگوییم برنامه ما اگر خالی باشد و کسی استقبال کند، کیفیت کارمان خوب است. چرا نباید به مردم هم کیفیت داد و هم اینکه درآمد داشته باشیم؟ باید فرمولی صادقانه پیدا کرد که در درجه‌اول کیفیت کار و بعد نحوه اجرای برنامه و انتخاب رپرتوار است که همه اینها باعث موفق‌شدن کار می‌شود.

هنر

ایده‌آل من این است که جامعه‌ام را با موسیقی خوب و با کیفیت آشنا کنم که زمان‌بر است و باید پله‌پله جلو رفت. وقتی به یک‌سال‌ونیم قبل برمی‌گردم، می‌بینم هدف و برنامه‌ریزی من درست بوده چون باعث شده نه‌تنها شنونده را از دست ندهیم، بلکه به شنوندگانمان اضافه شده به طوری که الان جرئت کرده و در سالن سه هزارنفری برنامه اجرا می‌کنیم که اتفاق بزرگی است

کلاسیک، موسیقی آهنگ‌سازان ایرانی و موسیقی فیلم، از همه مهم‌تر اینکه یک موسیقی بی‌کلام بود. ۷ا آن هم در ایران که مردم بیشترین ارتباط را با کلام برقرار می‌کنند.

در همه‌جای دنیا مردم عادت دارند موسیقی را با خواننده گوش کنند و بهتر ارتباط برقرار می‌کنند. رهبر ارکستر پشتش به مردم است و موزیسین‌ها هم سرشان روی سازشان است و ارتباط چشمی کمتر است، اما

اولین نامزدهای خرس طلای برلین معرفی شدند

شانس بالای سینمای ایران در این رویداد هنری

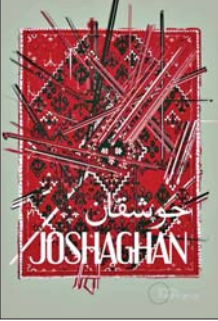

در جشنواره فیلم برلین برای تماشاگران نمایش داده شد، همچنین فیلم «کلوزآپ»، ساخته عباس کیارستمی نیز در بخش نمایش‌های ویژه جشنواره فیلم برلین روی پرده رفت.

کتایون شهبابی، از پخش‌کنندگان بین‌المللی سینمای ایران، در گفت‌وگو با «شرق» درباره شرایط سینمای ایران در این دوره از برگزاری جشنواره بین‌المللی فیلم برلین گفت: «از الان نمی‌توان درباره اینکه چه فیلم‌هایی در جشنواره برلین حضور دارند صحبت کرد، اما امیدوارم امسال با دست پر در جشنواره حضور داشته باشیم. جشنواره فیلم برلین به نسبت باقی جشنواره‌های الف دنیا در معرفی فیلم‌های نو جسورتر است. خاطرم هست فیلم آقای فرهادی هم پیش از اینکه در جشنواره دیگری حضور داشته باشد، در جشنواره فیلم برلین دیده شد و

نمایش «جوشقان» در عمارت روبه‌رو

روستای «جوشقان قالی» میان حرکت دستانشان هر‌بار خیالسی عظیم خلق می‌کنند. «جوشقان» حرکتی آیینی است. آیینی که می‌تواند در یک گالری- موزه حتی خیابان یا هر کجای دیگری به اجرا درآید اما همچنان نشان می‌دهد که سرچشمه‌اش احساسات مردم خيال‌آشای روستای «جوشقان» است. «جوشقان» به طرchi به نام «جنگلی» مبتنی است. هرکس می‌تواند برای خود «جنگلی» بسازد. میان هارمونی تکرار حرکت‌های نشئت‌گرفته از گل و بوته و بید مجنون. هرکس جنگل خود را خواهد داشت، حتی مردمانی از جنس کویر که جنگل

بوته و بید مجنون. هرکس جنگل خود را خواهد داشت، حتی مردمانی از جنس کویر که جنگل

گروه هنر: نمایش جوشقان قالی به کارگردانی نوید معمار و تهیه‌کنندگی گروه تئاتر اما‌تا از ۲۳ آذرماه در تالار عمارت روبه‌رو به اجرا درآمده است.

جوشقان قالی، روستایی در شهر کاشان است. در این روستا قالی‌هایی بافته می‌شود که از تخیل شخص بافنده سرچشمه می‌گیرد. طرح اصلی این قالی‌ها را «جنگلی» می‌نامند. «جنگلی» از تکرار موتیف‌های گیاهی لوزی‌شکل با طرح‌هایی متفاوت به هارمونی‌ای در سطح قالی می‌رسد. این هارمونی، تصویری از جنگلی را می‌سازد که نشئت‌گرفته از ناخودآگاه هر فرد است. این قالی تنها قالی ایران است که مبتنی بر عنصر تخیل و بدون نقشه بافته می‌شود. در این قالی رنگ قرمز طبیعی بسیار خوب به عمل می‌آید. جالب توجه است که در قالی‌های این منطقه تنها از رنگ‌های طبیعی

چهره روز

ایران درودی:

هزینه ساختمان موزه را از فروش خانه‌ام در پاریس تأمین کرده‌ام

● ایران درودی درباره روند ساخت موزه‌اش که شهریومه‌ام سال گذشته هم‌زمان با روز تولدش کلنگ خورد، گفت: «متأسفانه ساختمان موزه هنوز شروع نشده است؛ چراکه قرارداد واگذاری زمین از شهرداری مرکز، به شهرداری منطقه شش که زمین در آن واقع شده، ابلاغ نشده است». این هنرمند نقاش که با ایسا گفت‌وگو می‌کرد، ادامه داد: «مراسم کلنگ‌زنی موزه حتی در کوچک‌ترین جزئیات بسیار باشکوه و مجلل انجام شد؛ اما به دلایل زیادی وقفه بسیار طولانی پیش آمده است. بدون شک تغییر و تحولات برای شهری مانند تهران که ۱۳ میلیون جمعیت دارد، زمان‌بر است و مسلمان پرونده من تنها مورد در دست اقدام شهرداری نیست». درودی اضافه کرد: «این آثار که تعداد آنها ۱۹۵ اثر است، به صورت محضری به ملت ایران بخشیده شده است. در اوایل سال ۱۳۹۵ آق‌ای قالیباف به منزل من آمد و همان‌جا دستور واگذاری زمینی از سسوی شهرداری برای احداث موزه را صادر کرد. مراحل اولیه عقد قرارداد با شهرداری پیش رفت؛ اما به دلیل تعطیلات نوروز، انتخابات ریاست‌جمهوری و سپس تغییرات شورای شهر تهران و شهردار، واگذاری زمین معوق ماند». او بیان کرد: «از دو ماه پیش به همت بزرگواران در شورای شهر و دفتر آقای نجفی، شهردار تهران، همچنین شهرداری منطقه شش پس از یک‌سال‌و هفت ماه، پرونده به جریان افتاد و با پیگیری مصرانه‌شان تا اندازه‌ای امیدوار شدم. خدا کمک کند مراحل اخذ مجوز ساختمان نیز به سرعت انجام شود. در این مدت طولانی که هر روز آن برای من یک سال می‌گذرد، به دلیل اضطراب و نگرانی بیش از پنج بار در بیمارستان بستری شدم و سلاهم‌تر رو به وخامت است». درودی در پاسخ به اینکه آیا هزینه ساختمان موزه را شهرداری تأمین کرده است؟ به ایسا گفت: «خیر. هزینه ساختمان موزه را از محل فروش خانه شخصی‌ام در پاریس تأمین کرده‌ام. در واقع شش و نسیستم را به ملت ایران بخشیدم، باین‌حال بیش از یک‌سالو نیم است چشم‌انتظار تنها حق بهره‌برداری از زمین و صرف بودجه شخصی خود در زمین شهرداری هستم».

۹ایده‌نامزد جایزه ویستا

● **گروه هنر:** مدیر گالری ویستا می‌گوید امیدوار است به لطف جایزه هنر معاصر ویستا جایگاه والای «ایده» در کشورمان یادآوری و تاکید شود. پریسا پهلوان به «شرق» گفت: «دومین سال است در قالب جایزه هنر معاصر ویستا، ایده‌های هنری بکر و خلاقانه را بررسی می‌کنیم تا از این مسیر به اندیشه و به فکر ادای احترام کنیم؛ البته اجرایی‌بودن ایده. چگونگی ارائه ایده و به‌خصوص نوشتن یک پروپوزال حرفه‌ای که ایده را به‌درستی معرفی کند، در این پروسه تعیین‌کننده است». او افزود: «این روزها دومین دور این جایزه ۳۰ میلیون‌تومانی، دو مرحله داوری را پشت‌سر گذاشته است. هیئت داوری متشکل از حمید سوری، زرتیا شرف‌جهان، بهرنگ صمدزادگان، نگار تحصیلی، بهنام کامرانی و خود بنده از میان ۱۹۸ طرح رسیده بعد از چندین نشست طولانی و بررسی دقیق ۱۶ طرح را به مرحله اول فرستادند. سپس از صاحبان این ۱۶ طرح دعوت شد برای گفت‌وگو درباره ایده‌هایشان با داوران نشست داشته باشند؛ سرانجام ۹ طرح برای نمایش و قضاوت نهایی و سپس انتخاب طرح برگزیده به مرحله دوم راه یافتند که مانند پارسال در نمایشگاه به تماشا درمی‌آیند؛ این ۹ طرح و هنرمندانشان به شرح:د ۱. راه‌حل نهایی / آشنا مصطفوی، ۲. فیلی در تاریکی/ مجید تبریزی، ۳. پیریت/ معصومه مهتدی، ۴. کاف / پیام قلیچلی، نازک تیری، صنم سیاه‌نق‌ف و عماد مردانی، ۵. نام‌پایز / مرجان مدنی‌رزاقی، ۶. نودودو صفحه / عبداللین انوشیروانی، ۷. اتاق مادر / مریم فرهاد، ۸. سرزمین تاراج / عقیل مردانی و عماد مردانی، ۹. هیچ سرزمینی بیگانه نیست؛ بیگانه تنها انسان است / پیام مفیدی.

جدیدترین آلبوم عصار منتشر شد

● آلبوم جدید علیرضا عصار تحت عنوان «جز عشق نمی‌خواهم» از صبح روز گذشته روانه بازار موسیقی کشور شد تا این خواننده شش سال پس از انتشار آخرین آلبومش، بار دیگر با انتشار جدیدترین آثار خود حضوری جدی در بازار موسیقی کشور را تجربه کند. آلبوم «بازی عوض شده» که در سال ۱۳۹۰ با صدای این خواننده در بازار موسیقی کشور منتشر شد، آخرین آلبوم رسمی عصار در بازار موسیقی کشور بود و این هنرمند که همواره برای سلیقه و تفکر مخاطب خود احترام زیادی قائل است، این‌بار با فضایی جدید و ترانه‌هایی عمدتاً مفهومی به دیدار دوستدارانش می‌آید. کنسرت علیرضا عصار با اجرای برخی قطعات آلبوم جدیدش در تاریخ ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ دی در سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی برگزار خواهد شد و بلیت‌فروشی این برنامه نیز آغاز شده است.